

skylder vi også annoncørerne en hurtig afgørelse af en afvisning, der bygger på de restriktioner, vi stadig har opretholdt.

Men hvis ministeren vil gå videre på dette område – sådan hørte jeg hendes bemærkning – skal det ikke komme an på os. Hvis frihedsgraderne skal yderligere udvides, og hvis ministeren vil være med til at drøfte det, skal vi nok være på banen, som vi altså ikke føler er glat, men er et passende dansegulv til en lille runddans om disse ting.

Det afgørende er, at vi nu får taget fat på de problemer, som lovforslaget retter sig imod. Det haster, og jeg håber, at ministerens venlige modtagelse hurtigt vil udmøntes i den handling, som hun også sagde nu stod for døren.

Aage Frandsen (SF):

Da Folketinget i 1986 vedtog at oprette et delvis reklamefinansieret TV 2, blev det fra reklame til hængernes side sagt, at vi ikke får amerikanske tilstande. Jeg vil heller ikke påstå, at vi har fået amerikanske tilstande, men det, vi har fået, er et evigt pres for at lempe reglerne i forhold til dem, der blev vedtaget dengang. Vi regnede også med, at vi ville få det pres, som hr. Søren Hansen allerede har været inde på. Vi fik lempet reglerne i 1989, 1990 og 1992, både for lokal-tv og for TV 2's vedkommende.

Argumentet for, at lokal-tv skulle have lempede regler, har været, at forbudet alligevel ikke kunne overholdes, og så måtte man hellere ophæve forbudet. Hvis vi i øvrigt brugte det argument, f.eks. i færdselslovgivning og straffelovgivning, kom vi nok lidt langt ud.

Når det drejer sig om TV 2, har argumentationen været, at der var et TV 3, som tog reklameindtægterne. Her var det også værd at bemærke, at hr. H.P. Clausen refererede til det, som TV 3 lægger op til nu: to nye kanaler, nemlig et TV 6, som er rettet mod husmødre, og et ZTV, som er rettet mod de unge, og hvad så? Så vil man sige, at nu må TV 2 også kunne matche det. Og sådan vil det blive ved, medmindre vi på et eller andet tidspunkt siger: Vi har altså en mening, og den vil vi prøve at slå for.

Det, som vi i denne her forbindelse kan konstatere, er altså, at der er nogle, der mener, man hele tiden skal følge de ønsker, der kommer fra store annoncører og reklamebranchen, og at de frit skal kunne annoncere.

Vi er ikke interesseret i at være bydreng for dem. Det er efter vor opfattelse uetisk, at der for at kunne få et budskab ud igennem tv/radio skal være bestemte reklamer – og det kan være

børnelegetøj, vaskepulver eller, som forslagsstillerne nu også lægger op til, øl, vin og håndkøbsmedicin – der betaler. Det er annoncerne for de produkter, der skal betale, at man kan få et budskab ud.

Vi mener ikke, der er brug for lempelser, tværtimod. Vi synes, det er forkert, at danskere, der gerne vil se TV 2, skal belemres med reklamer for øl, vin og håndkøbsmedicin. Vi mener ikke, der er brug for, at folk skal forbruge mere håndkøbsmedicin, og det er det, som bliver konsekvensen.

Jeg mener, at man i stedet for at se det her som et rent økonomisk spørgsmål om, hvordan man kan finansiere nogle tv-kanaler, også skal se på det ud fra nogle sundhedsmæssige betragtninger: Er der brug for, at flere danskere skal købe håndkøbsmedicin, hvilket er konsekvensen af det her? Det mener vi ikke der er brug for.

Vi synes også, det er uetisk, når man direkte ved reklamer eller indirekte ved sponsoring søger at påvirke børn ved at lægge bestemte reklamer ind tæt på børneudsendelser. Det er grundlæggende uetisk – et spørgsmål om, hvilke holdninger man har til disse her ting – at man prøver på at belemre børn med nogle forestillinger om, at de også skal have netop det legetøj. Det synes jeg også er værd at diskutere i stedet for bare at sige: De andre gør det, og så er vi også nødt til at gøre det.

Jeg ved jo, at forslagsstillerne i andre sammenhænge taler om brugerbetaling for de ydelser, man får. Her synes vi egentlig, man skal indføre brugerbetaling for de ydelser, man får, gennem licensbetaling eller på anden vis, således at man betaler for den ydelse, man får, i stedet for at man skal betale for ydelserne, når man køber øl og vin, eller hvad man nu ellers køber. Det er en mærkelig måde at have brugerbetaling på i det her tilfælde.

Vi mener, det er farligt, at man hele tiden lægger sig op ad, hvad TV 3 gør – for det er dér, konkurrencen er, det er ikke generelt. Det er ikke fra alle de dér satellitdrevne kanaler, konkurrencen nogen sinde vil komme, det er fra de dansksprogede. Derfor mener vi, at man i stedet for alene at diskutere, om man skal udvide – og det har man selvfølgelig ret til at diskutere – også skulle diskutere, om vi ikke kan opstille regler for dansksprogede kanaler, selv om de sender udefra. Og her synes vi, at det responsum, som er udarbejdet af professor, dr. jur. Erik Verlauf, er interessant.